

overlades til Regering og Rigsdag. Det var noget, Kommunalbestyrelsen ikke blandede sig i. Den havde blot udtalt sin Mening om, hvordan Lovforslaget skulde se ud, hvis det ifølge Regeringens og Rigsdagens Beslutning blev revideret. Det er en ret haarfin Adskillelse, der bliver gjort, men saaledes stillede man sig. Nu er der det at bemærke, at Spørgsmaalet om, hvorvidt Huslejeloven skal revideres, jo er besvaret bekræftende, og det, som saa kommer til at foreligge, er Frederiksberg Kommunalbestyrelses Ønske om, i hvilken Retning og paa hvilken Maade Revisionen skal finde Sted, og det kommer man ikke bort fra, at i saa Henseende har Kommunalbestyrelsen udtalt sig saaledes, som Bilagene til det foreliggende Lovforslag udviser.

Det er blevet gjort gældende, navnlig i Mandags ved tredie Behandling af Sagen i Frederiksberg Kommunalbestyrelse, at man maatte være i højeste Grad betænkelig ved det, man kaldte Indgreb i Ejendomsretten og Kontraktfriheden. Det var en Bøjning for Husejerne, eller hvad man nu vil kalde det, men i Realiteten er Forholdet det, at nu, da det er givet, at Huslejeloven skal revideres og vil blive revideret, saa foreligger den bestemte Udtalelse fra Frederiksberg Kommunalbestyrelse, at nok er vi betænkelige ved Indgreb i Ejendomsretten og Kontraktfriheden, men vi ønsker dog, at dette Indgreb skal gøres i betydelig højere Grad, end det allerede er sket ved Huslejeloven af 9. Juni d. A. Dette er Resultatet, det er den Henstilling, det Ønske, som er udtalt enstemmigt af Frederiksberg Kommunalbestyrelse, ogsaa af dens Højrefertal. Som jeg før har fremhævet i denne Sal, har det en vis Betydning, at man erkender, at yderligere Indgreb i det. Højre kalder Kontraktfriheden og Ejendomsretten, anses for fornødne af de mest renlivede Højremænd og Højrekvinder, der overhovedet findes i dette Land. Jeg er, som sagt, kommet lidt nærmere ind paa denne Sag efter den Foranledning, som er givet af foregaaende Taler, der berørte det. Da jeg selv har Sæde i Frederiksberg Kommunalbestyrelse og har fulgt Forhandlingerne, er det ret naturligt, at jeg har søgt at præcisere Stillingen. Men det Lovforslag, vi her beskæftiger os med, har kun til Hensigt saa vidt og saa hurtigt som muligt at afhjælpe den mest iøjnefaldende, den af Huslejenævnene under deres Virksomhed stærkest følte og, kan jeg vel sige, værste Mangel ved Huslejeloven af

9. Juni d. A. De øvrige Mangler ved denne Lov vil der blive Lejlighed til at bøde paa gennem det af den højtærede Indenrigsminister bebudede Lovforslag om dens Revision. Jeg skal derfor ikke ved denne Lejlighed komme ind paa Enkeltheder. Jeg skal indskrænke mig til paa mit Partis Vegne at anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling og hurtig Vedtagelse, med Eftertryk paa hurtig, thi er der noget Lovforslag, hvis hurtige Gennemførelse er paakrævet af Omstændighederne, turde det være dette.

Wulff: Jeg skal ikke komme ind paa den interessante Debat om, hvad man har gjort, sagt, tænkt eller ment i Frederiksberg Kommunalbestyrelse, men vil kun med nogle faa Bemærkninger sige, hvordan vi fra vor Side her i Salen stiller os til dette Lovforslag. Jeg vil minde om, at da det Lovforslag, hvortil det her foreliggende Lovforslag er et Tillæg, var fremme til Behandling, billigede vi fuldstændig, at man traf Lovforanstaltninger til Beskyttelse af Lejere mod Misbrug af hvilken som helst Art, som en Husejer i Kraft af sin Magtstilling kunde komme til at bruge overfor Lejerne, og det gjorde vi med ret stor Kraft. Den Gang var den Henvendelse jo i høj Grad paa Tale, som Kaptajn Jurckmann havde fremsat overfor Offentligheden, og vi henviste til, at overfor Opfordringer af den Slags var det ganske naturligt, at der fremkom Tanker om at beskytte Lejerne mod de Vilkaarligheder, som den Opfordring syntes at opmuntre til. Jeg vil indskyde, at jeg er ganske enig med den første ærede Taler (Birch) i, at den anden Henvendelse, som foreligger fra samme Formand for Grundejerforeningen, og som staar trykt i Bilagene til Lovforslaget, ikke er mere heldig end den første Henvendelse fra hans Side. Vi finder i øvrigt ingen Anledning til at komme ind paa den.

Vi er altsaa villige til at fastholde den Retningslinie, som er angivet ved den Lov, vi nu er ved at behandle et Tillæg til, og ogsaa villige til paa Grundlag af de Henstillinger, som kommer fra Nævnene, at gaa et Skridt videre. Jeg finder imidlertid Anledning til at gøre opmærksom paa — saa meget mere, som der er fremkommet ret stærke Udtalelser mod Ejerne —, at Ejerne er ogsaa Mennesker og Borgere i Landet, og at der ogsaa maa vises dem et rimeligt Hensyn, og at det er en videregaaende Foranstaltning, naar man i det foreliggende Lovforslag vil gaa til at fra-